

ONDOKUZUNCU MEKTUB/ONBEŞİNCİ İŞARET:/ÜÇÜNCÜ ŞUBE DERS - 2

Hulusi Bey: Azamlık mertebesi var. Numune olarak Halık ismini Hazreti Üstad beyan ediyor, açıklıyor yani. Halık ismini. Mesela senin Halık'ın, Halık ismiyle senin Halık'ın olmak itibariyle senin Halık'ındır. Sonra senin benim gibi insanların hepsinin de Halık'ıdır. Nihayet bütün mevcudatın, mükevvenatın da Halık'ıdır. İşte “Ya Halıke illallah” dediğin zamanda Halık isminin bu azami mertebesi senin Halık'ından ta bütün mükevvenat ve mevcudatın Halık'ına kadar olan ne kadar mertebe varsa hepsini birden hatırlayabilmek o onun azami mertebesidir. İsm-i Azamlık. Her isimde bir azamlık mertebesi var ki Cenab-ı Peygamber (a.s.m.) bütün esmada hem ism-i azama hem bütün isimlerin azamlık mertebesine mazhardır. Şimdi biz yalnız bize verilen numune üzerinde duruyoruz, bir de bunun hakikaten bilfiil kendimizde hissedilmesi meselesi var.

-: Fiyatını verelim.

Hulusi Bey: Yani La ilahe illallah, Ey La Halıka illallah dediğimiz zamanda şu sırayı birden hepsini mezcedecek bir araya getirecek azamlık mertebesinin bizde inkişafı. Yani daha açıklayayım. Şimdi şöyle heceleye heceleye çıktığımız var ya, onun “La Halıka illallah” dediğimiz zamanda bir tek ferdin bir tek canlının Halık'ından bütün canlıların Halık'ına kadar olan mertebeleri o “Ya Halıka illallah” dediğimiz zamanda hissederek azamlık mertebesi bizde hâsıl olur. Ediyor muyuz? Zor bu, herkes her ismin böyle şeyini bilir, tarif eder ama kendisi yapabilir mi? Zor. Bunun bir zaman hikâyesini söylemiştim, bir hikâye söyleyeyim ordan kıyas olsun. Bir hoca talebesi içerisinde birisi daima derse geç kalıyor. Mazeret olarak diyor ki aramızda bir su var, o suyu geçmek için ta geçit yeri hayli aşağıdadır, oraya gidip dolaşınca kadar derse geç kalıyorum. Muntazaman geç kalıyorum. Nihayet bir gün hoca ders verirken diyor ki insan Bismillahirrahmanirrahim'de öyle bir hassa vardır ki insan suya girse Cenab-ı Hak onu bir ovada yürür gibi suya batırmadan istediği yere gider. Gayet saf, temiz ruhlu bir talebeymiş o derse geç gelen. Kimseye bir şey söylemiyor fakat ertesi gün herkesten evvel derse yetişiyor. Demek geceden kalkmış gelmiş diye kimse aldırış etmiyor. Bir iki üç hayır bakıyorlar ki her gün, her gün muntazaman geç kalan ondan sonra her gün muntazaman herkesten evvel derse gelmeye başladı. Nihayet bir şükran olarak, bir tatil günü hocayı alıyor diyor ki fakirhaneye teşrif et. Hocayla beraber su kenarına geliyorlar, Bismillah diyor yürüyor, hoca efendi suyun kenarında bekliyor. Hoca efendi suyun kenarında duruyor. Tekrar geri geliyor, hocam diyor noldu rahatsız mı oldun, Allah'a şükür senin verdiği ders sayesinde ben şimdi suyun kenarına geliyorum, Bismillah deyip geçiyorum. Hoca efendi

diyor; evladım sendeki safiyet bende yok. Şimdiki ruhlarımız, maalesef maneviyatımız çok maddiyata bağlanmış. Her şeyi maddede görüyoruz. Suda hiç geçilir mi, havada uçulur mu, onun için bunlara rağbet de edilmez. Bir adam havada uça, kuş da uçuyor denir. Yani böyleleri vardır. Harici görüş itibariyle havada uçar, suda batmadan geçer, efendim ateş tesir etmez, bütün bunlardan kendisini koruyabilir, fakat bunların o kadar ehemmiyeti yoktur. Ehemmiyeti olan nedir? Bak Cenab-ı Hak Kur'an'da buyuruyor:

أَسْتَعِيدُ بِاللَّهِ * يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ * إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ

Orda ne mal, ne evlat, onlar para etmiyor. Bir tek şeyi isteyecekler, nedir o? Kalb-i selim. Bozulmamış kalp. Yani fitrat-ı asliyesini Halık'ı nasıl yaratmışsa toz kondurmamış, kirletmemiş bir kalp ile Rabbinin huzuruna gitmek. Şimdi bizim bu işleri birdenbire kavrayamamaklığımız ümitsizliğe bizi düşürmesin. İnşallah niyetlerimiz böyle halis olur, öğrenmeye ciddi hevesli bulunursak Cenab-ı Hak bilmediklerimizi de bize öğretir. Nitekim her zaman temas ediyoruz, öyle buyuruyor ayet-i kerimede:

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ

Siz Allah'tan ittika ederseniz, Allah size bilmediğinizi öğretir.

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ

Şimdi tam yerine geldi, taşı yerine koyalım. Biz şu Risale-i Nur külliyatı ile o kadar şeyler öğrendik ki bunların hiçbirisini layıkıyla bilmiyoruz, belki hiç bilmiyorduk. Çünkü bu zamana bakan ciheti var. Bu zamanın fesatlı, şerli, insanın maneviyatını tahrip edici sözleri sanki bugün söylenmiş gibi Risale-i Nur o şerlilerin şerli sözlerine, şerli hareketlerine her safhada cevap veriyor. Biz onları görüyoruz, onun için bir yerden bir şey gelse dine dair, şüpheli bir şey gelse, nahit taşı elimizde Risale-i Nur'dur. Risale-i Nur'a bakıyoruz, orda onun cevabını buluyoruz. Şahsın malı değil, Kur'an'ın malıdır. Kur'an da hepimizin mukaddes kitabımız değil mi? İşte şu asra bakan sırr-ı icazını Cenab-ı Hak o merhum Üstadımıza bahşetti, ilham etti, o da bize bu dersi verdi, aramızdan ebediyete intikal etti. Onun için derslerin çok ehemmiyeti var, bazıları hala kendilerini müstağni zannediyorlar, ilimleri varmış, fenleri varmış. Ey mütefennin, ey muallim efendiler! Hiçbiriniz velev farzı muhal olarak müctehid derecesinde bulunsanız mütehassısların mütehassısı olsanız yine

*Kur'an'ın bu bitmez tükenmez bahrine karşı hiç kimse benim ihtiyacım yoktur diyemez. Sonra şu mühim meselelere böyle birer birer temas ediyorum. Şimdi Üstad buyuruyor ki; mariz bir asrın, hasta bir unsurun, alil bir uzvun reçetesi ittiba-ı Kur'an'dır. Hepsini söylüyoruz. Biz de izahına göre çalışıyoruz. Asır hasta, maddi tarafı da hasta, manevi tarafı da hasta. Nedir maddisi? Hastalık pek çoğalmış, maddi hastalıklar pek çoğalmış. Adını bilmediğimiz şeylere bir kulp takıyorlar, Frenkçe bir ad koyuyorlar, işte böyle bir hastalık çıkmıştır, daha doktorlar bazen çıkıyor, doktorlar bunun hangi hastalık olduğuna bir ad bulsam nihayet bir kuyruk takıyor. Ha böyle maddi hastalık çoğalmış, ya manevi hastalık? Manevi hastalık, o da çoğalmış. Maddi hastalık insanın nihayet ömrünü sona erdirir, en tesirlisi, fakat iman ve itikadı sağlam duruyorsa onu fenaya götürmez, Rabbine kavuşturur. Ölüm mümin için zindan-ı dünyadan bostan-ı cinana bir davettir, diyor. E bir hastalık bizi bu hayattan alırsa kime götürecektir? Yine Rabbimizin huzuruna götürecektir. Sonra işte o nasılsa geçmemiş, hâlbuki var. Ehli velayet, Kur'anın en büyük beşaretini **أَسْتَعِذُّ بِاللَّهِ** * söyle bakayım.*

söyle bakayım.

-:

Hulusi Bey: Yok o değil. Bakayım aklınızda mı o ders.

مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ

Kim ki Allah'ın likasını arzu ederse, ecel gelicidir. En büyük beşareti bu ayette bulmuşlar. Bazı muhakkikin, bazı elh-i kalb, ehl-i velayet Kur'an'ın en büyük müjdesini bu ayette buluyorlar.

مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ

Kim ki Allah'ın likasını isterse, rica ederse ecel gelir. Demek ecelden sonra yok olmak değil belki Rabbimizin likasına mazhar olacağız. Ehli iman bunu böyle biliyor. Evet,

مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ

Şimdi o mevzubahis ettiğimiz reçete nedir? Reçetesi diyor değil mi? “*Mariz bir asrın, hasta bir unsurun, alil bir uzvun reçetesi ittiba-ı Kur’an’dır*” diyor. Belki biz, bir dersimizde yakın zamanlarda o kalbe şöyle bir mana geldi ki reçete Risale-i Nur’dur. *Kim ki Risale-i Nur’u Kuran’dan geldiğini bilerek biz de bu asrın adamı, bu milletin ferdi, efendim olduğumuzu düşünerek evet bu risalelere böyle bir inançla bağlı olursak Cenab-ı Hak bize o risaleleri bir reçete yapar. Hatta ruhumuzu tedavi etmekte kolaylığa mazhar olur.* Böyle okuyorduk, siz de okuyordunuz ben de okuyordum. *Mariz bir asrın, hasta bir unsurun, alil bir uzvun reçetesi ittiba-ı Kuran’dır.* Reçete nedir? Reçete de anlaşıldı ki Risale-i Nurdur. Çünkü Risale-i Nur Kur’anın bu asra bakan ne kadar illetleri varsa hepsini tedavi edecek ayetlerdeki sırr-ı icazı nefsinde tutmuş. İnsan onları tamamıyla öğrenirse o zaman nerden gelse yara, yani bizi yaralamak belki manevi hayatımızı söndürmek, iman nurumuzu söndürmeye kast etseler, Cenab-ı Hak nurumuzu söndürür mü? Söndürmez, nur-u iman söndürülmez. Nasıl ki Cenab-ı Hak ferman buyuruyor.

يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

Evet, o kâfirler istedikleri kadar hoşlanmasınlar fakat Cenab-ı Hak nurunu ne yapar? İtmam eder, söndürtmez. Onlar üflemeyle Allah’ın yaktığı iman kandilini söndürmek istiyorlar, fakat söndüremezler. Söndüremezler, söndüremediler, ebede kadar da inşallah söndüremeyeceklerdir. İşte bu bir kanaati imaniyedir. Buyur, Hoca Efendi!

-: Debbetül arz’ın gabavete müteallik ciheti nedir?

-: **Hulusi Bey:** Gabavete? *دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَاتَهُ* Biz bir zaman bazı kitapları

okuduğumuz vakitte Dabbet-ül arz yerden üç günde çıkacak, yerden çıkacak. Üç günde ancak yerden kökü kesilecek de havaya çıkacak. Bir heyula zannediyorduk. Hâlbuki bunlar mikrop gibi gayet küçük bir şey. Şimdi Hz. Süleyman (a.s.) Mescid-i Aksa’yı yaptırırken eceli geldi, esasına dayandı, ruhunu teslim etti. Cinniler, şeytanlar fütursuz çalıştılar, taaa Mescid-i Aksa bitti. Ona giren bir ağaç kurdu, asaya giren ağaç kurdu içinden yedi yedi, nihayet Hz Süleyman’ın ağırlığını taşıyamayacak hale gelince asa kırıldı, Hz. Süleyman da düştü. Cinni ve şeyatin de dağıldı. Şimdi madem mikrop bahsi açıldı, bütün hastalıkların menşeyini, fennin dediği gibi, dediğine göre nedir? Küçük küçük, gözle görülmeyen, ancak mikroskop altında görülebilen neler? Küçük mahlûklar ha. Şimdi öyleyse büyük değil ama şerri azim. Yani

cüssesi küçük fakat şerri, tahribi azim. Mesela bir cesim birisi cüssesi kuvvetli boyu bosu yerinde, metanetli bir şahsı bir tek verem mikrobu girse, onun ciğerine girse onu yer, bitirir, çürütür, öldürür. Yani zannettiğimiz gibi canım Cenab-ı Hak mutlaka fil'i, ejderha'yı, dev'i mi gönderecek ki bir insancığı öldürsün. İşte bir mikroptan ölür. Böyle bir hadise geçmiş mi? Nemrut'u neyle öldürttü?

-: Sinekle

Hulusi Bey: Bir sinekle. Ebrehe ordusunu neyle tarumar etti? Ebabil kuşlarıyla fakat ebabil kuşlarının ne topu var ne tüfeği var. Ayaklarında taşıdıkları küçük küçük taşları, her birisini bir kâfirin kafasına isabet ettirmek suretiyle canını cehenneme gönderdiler. O ordudan bir tane kurtuldu, bir adam, o da ta San'aya gitti. Ordu bozuldu dedi. Nasıl oldu? Kuvvetli bir ordu mu çıktı karşınıza? Yok, yok bir takım kuşlar havadan başımıza taşlar attılar. Bu nasıl kuş deyince bir kuş tepesinde aha bu kuştur dedi, o da elindeki taşı tepesine bıraktı. O da orda geberdi. Bak, Cenab-ı Hak mağrurlananların hepsini böyle küçük küçük şeylerle, küçücük küçücük taşlarla ne yapıyor? Onun şerrini defediyor. E, onlar ne kasd ile gitmişlerdi Mekke-i Mükerreme'ye? Allah'ın beytini yıkmaya. Beytullah'ı yıkmaya gittiler. Beytullah'ın Rabbi ne yaptı? O orduya ordu çıkarmadı. Kuş taifesinden ebabil denilen bir zümreyi ellerine, tırnaklarına birer küçük taş almalarını emir buyurarak irade buyurarak onu o mütecaviz orduya hücum ettirdi. Ne olduğunu bilemediler, mahvoldular gittiler. İşte Allah böyle Allah'tır. Şimdi bu zamanın ebabili değil, senin dediğin gibi Dabbetü'l arzı küçük dese de küçük mikrobu da değil, manevi mikrop, manevi mikrop mu oluyor? Bu teleskopla görünür mü, şeylen mikroskopla görünür mü manevi mikrop? Sen şeyde misin, tıbbiyede misin?

-: Evet.

Hulusi Bey: Hah, manevi mikrop mikroskopla görünür mü? Manevi mikrop insanı canevinden yıkar. Kalb-i selimini ne yapar? Kalb-i sakime çevir. İtikadını bozar, Allah muhabbetini keser, Allah'a inancını bıraktırır. Bak bugün piyasaya sürülen muzır cereyanların başına ne geliyor? "Allah yok", çünkü bunları düşünmek Allah, ahiret düşüncesi, dünyanın imarına, memleketin, halkın saadetine nedir onların kanaatince? Zararlıdır. Onun için onu ileri sürüyorlar. İşte

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ* إِلَّا مَنْ آتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ

Kalb-i selimimizi kalb-i sakîme çevirmek istiyorlar. *Çok kuvvetli bir iman ile başta Allah'a muhabbeti her şeyin üstündedir. Sevgiyi oraya koymakla, iman kandilini o batın-ı kalbe yakmakla eğer onu temin edersek artık bizim için manen ölüm yok.* İşte Risale-i Nur lillahilhamd bu işi görüyor, bu hizmeti yapıyor, öyle kuvvetli bir iman veriyor ki yani iman-ı tahkiki, iman-ı tahkiki nedir? İsmi azamlık mertebesi değil, iman-ı tahkiki nedir? Öyle bir muhakkak bir surette inanıyoruz ki ne emrolunmuşsa ne vaad olunmuşsa ne vaid olunmuşsa hepsi bila-şüphe yerini alacaktır. Hiç kimse onun gelmesine, olmasına, olmamasına mani olamayacaktır. İşte bize, yani şu zümreye ve nerde bulunursa bulunsun şu mübarek dersleri kendilerine bir ilaç, bir merhem gibi kullanan ehl-i saadete, mutlu, kutlu insanlara. Bende yeni tabirlerden biraz biliyorum, maşallah ya. İşte Cenab-ı Hak bu eserleri onlara ihsan etmekle bu gibi şerhlerin imanını sarsacak, şekten şüpheyeye götürecektir, şüpheden, şüpheden nereye götürecektir?

-: Esfel-i safiline

Hulusi Bey: Yok, yok. Şirke götürür. Şek, şüphe, şirk. Allah esirgesin. Ha ondan sonra esbap ve tabiat, maddeperestliğe götürecektir. Efendim işte şu şöyle olsaydı böyle olmazdı. Ben demedim mi, böyle yapsaydın böyle olmazdı. Maddenin biraz, evet tedbir gibi akıl olmaz onu anladık ama fakat Allah'ın iradesi de mutlaka hâkimdir, O'nun iradesi nafizdir, hiçbir şey onun nufuzuna mani olamaz, onu kesemez, hükümsüz bırakamaz. Şimdi hem tedbir lazım, hem tedbiri terk eylemek lazım, zıt, zıt şeyler yahu. Tedbir lazım mı? Yani her işin sonunu düşünerek, ona göre hareket etmek lazım. Bu tedbiri terk etmek de lazım, niye? Çünkü takdiri var, Allah'ın takdiri, senin tedbirinle durmaz. Hadi üst tarafını siz mülâhaza edebilirsiniz.